Blot hans Bajonet man seer,
Saa behoves der
Ikke meer.
Og naar
Han slaaer —
Gud hjælpe den,
Der Slaget faaer!
Og hver
Især
Af dem han kommer nær.
:|: Og faaer han da
En Kugle — ja
Saa gaaer han dog jo peent derfra;
Hans Afsked er et stolt Hurra, —
Hurra! Hurra! Hurra! :|:

VIDENSK. SELSKABS BIBLIOTEK

N° 1353.

Fire
smukke Viser.

Den Første:

Bianka for sidste Gängen.

Den Anden:

Naar jeg betragter dit lysblaa Øie.

Den Tredie:

Går wi på maskeraden.

Den Fjerde:

Seer I hvem der kommer her.

Trondhjem. Trykt af T. A. Høeg.

V box 6:175

Bianka jag dig forlåtar,
Tvållen är mert og fall,
:|: Mig ler du ärig åter;
Gjerret är fult af Tyal. :|:

Bianka du vill mig minnas
Gjär på min graf du flar;
:|: Äfarne hjertat linbrar,
Tägt blir dog ei dit Sår. :|:

Naar jeg betragter dit lysblaa Øie,
Tegn anfeer Sørben for tom og øde,
Tegn inderer ganske, det er umuligt
At lere lystelig forunden Sig.

Tegn er en skillegrim fra Telli Stranbe,
Tra Gellabbeerne i varme Zanbe;
Min skilegrimstlap er af lave Zinbe,
Blandt vaffre Pige jeg trives bedst.

Men Du er langbenet, tør og mager,
Tg Du har Svindsot og alle Plager,
Tg derfor tan Du ke det reent umulig
At lere lystelig lag med Sig.

Na her du Pigelil, har Du ei ahnet,
At han kan lere forgjæt gjennem Zivet,
Sa lere lystelig forunden Sig.

Tg her nu Skilegrim, hvab er til Zinder:
En Unbens Alertighed mit Gjerte binder,
Tg derfor kan Du ke, det reent umulig;
Ten Kurv, Du ber'er om, maa jeg Tixente Sig.

Nu reiser jeg tilbo'rs til mine Zanbe,
Zangt borte herfra, til Telli Stranbe,
Ter er faa mangen en vaffer Pige,
Hvis Gjerte Flaver nu faa emt for mig.

Går wi på maskeraden?
Sa fa, ja fa!
Ter är ju hele Flaben
uppå, uppå;
:|: Tag dyer wa vil du banka,
polket, polket?
Jag Flaffer dig en Flicka -
få net, få net! :|:

Ter går et par Skrifetter,
paspå, paspå;
Tjufan wa den war nettet,
den blå, den blå;
:|: Tag dyer wa vil du bricka,
flicka, flicka?
Jag Flaffer dig en Flicka,
den bla, den bla! :|:

O nei!
Hos mig
Det Fine mærkes ei.
:|: En grov Krabat,
Som er parat
Til Alt, naar han bli'r desperat,
Er Eders Ven og Kammerat,
Den tappre Landsoldat. :|:

Siig hvad der iveien er!
Jeg er kommen her
For at hjælpe Jer;
Hor nu! hvor skal Slaget staae,
I kan stole paa,
Jeg skal slaae.
Min Vei
Man ei
Kan spærre mig, —
Den kjender jeg;
Blot frem=
ad, frem
Og atter lige frem!
:|: Trods Ild og Vand
Og Blod og Brand,
Blot fremad Marsch, det skal gaae an;
Thi Landsoldaten holder Stand,
Og slaa's til sidste Mand. :|:

Fremad, frem i lystig Tact,
Selv mod Overmagt
Gaaer han uforsagt;

Ajufan wa ben war nettee,
ben blå, ben blå;
alting på fpil jag fattee,
lät gå, lät gå;
:|: fäg broe wa nyß bu vilka,
wab bå, wab bå?
brar wi en liten trilla,
lät gå, lät gå! :|:

Brumma min fota mamma
ej få, ej få;
nu gåe jag til min flamma,
ben blå, ben blå;
:|: fom man fäb, få fåe man ffiörba,
hå hå, hå hå;
orbfproget bäe man mörba,
ändå, ändå! :|:

Geer I hvem der kommer her?
Nu ei Tid der er
Til at forge meer!
Skiftt Mod, liv og Fyfighed
Jeg i Krig og Kred
Herer med.
Man feer
Ei her
En Kavaleer
Med fin Maneer,

Kiånfa for ifbfte Gånger
Jer bu min Gifhar, her!
:|: Gorgen forftummer Gånger,
Gångeren af Kerled ber. :|:

Fysna til Gymens bremma,
Amors fortlemta Kryft,
:|: Flora bu finart foreglemmar
Med bin Ulfenbos Kryft. :|:

Kroan fom betta hierta,
Kroan od lida om,
:|: Kroan i neb od imerta,
Kroan men efren glemt. :|:

Kiåda bin tro er bruten,
Den bu mig evig fvor,
:|: Gig hvem hav opleft finuten;
Gnart jag i grafven bor. :|:

Gvorfor få bleg på finden,
Blomstrande var bu nys;
:|: Kall blåfer Ufteminden,
Kall blir bit Uftebåfys. :|: